

Gn 1,27-28

Kaz 11,9-10.12,13

Mk 10,13-16 Ježíš a děti

na zač. bohoslužby: **Dt 6,4-7a!**

/rodinná bohoslužba 2. 6. 2013 Krč k **MDD/**

Včera byl Mezinárodní den dětí (MDD), který byl navržen roku 1949 Mezinárodní demokratickou federací žen, učitelů a Světovou demokratickou federací mládeže. Poprvé se slavil 1. června 1950 ve více než 50 zemích světa. U příležitosti MDD se dnes zaměříme na to, jaký vztah má Bible – pisatelé Písma k dětem. Samozřejmě kladný, pozitivní! Hned na prvních stránkách SZ zaznívá požehnání Stvořitele k plození a rození dětí: „Plodte a množte se a naplňte zemi“(Gn 1,28), říká Hospodin lidem, lidstvu /H: ádám/. Děti jsou darem a většinou i požehnáním od Boha. Ne vždy se daří děti mít, není to vůbec tak samozřejmé a hned, jak by lidé chtěli a jak by si naplánovali. Na to jsme upozorňováni v životních příbězích SZ dvojic Abrahama a Sáry, Izáka a Rebeky, Chány a Elkány, NZ manželů Zachariáše a Alžběty. Děti mají být od malička vedeny k úctě a lásce k Bohu. V Bibli nalezneme mnoho výzev typu: „Až se tě tvůj syn /tvá dcera/ v budoucnu zeptá, co znamená /v náb. životě/ to a to, odpovíš: To Hospodin nás vyvedl, to Hospodin učinil to a to...“ (Ex 12,26, 23,14 apod.) Máme vést děti k úctě vůči Bohu, máme jim vyprávět biblické události a svědčit jim o své osobní víře. Pro děti, mladé lidi i pro nás dospělé platí závěrečné slovo z knihy Kazatel: „Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí“(Kaz 12,13). - Vzhledem k době, kdy byly SZ knihy sepsány, je v nich naznačena či doporučována poměrně přísná výchova /viz Př 23, 13n/. Ale také tu najdeme varování před příliš přísnou výchovou: Rodiče – vychovatelé ať nedráždí své děti ke vzdoru! - Pisatelé Písma nelíčí biblické postavy zidealizovaně. Na mnoha příbězích vidíme složité vztahy mezi ženami jednoho muže – panuje žárlivost, rivalita až nenávisť mezi Sárou a Hagar, Leou a Ráchel, Chanou a Peninou... A tyto komplikované rodinné vztahy ovlivňují i děti. Bylo tomu před mnoha staletími a je tomu tak i dnes. V některých biblických příbězích se odrážejí také složité sourozenecké vztahy /už Kain a Ábel, Ezau a Jákob, protěžovaný Josef a jeho žárliví bratři atd./. Bible zná i nehodné děti, které se postavily proti rodičům / např. Abšalóm – 2S 15n, Adonijáš – 1Kr 1/. Takové děti si nikdo z nás nepřeje. - Můžeme si všimnout významných postav, o kterých se v Bibli píše už od jejich dětství – je tam zmínka z doby, kdy byly malými dětmi. Prvním je Izák – když byl malý, tak mu jeho starší, nevlastní bratr Izmael ubližoval. Dvočata Ezau a Jákob byli od malička rozdílní tělesně i povahově. Nejznámější je jistě příběh o maličkém Mojžíšovi. /trochu připomenout – matka Jókébet, sestra Mirjam, záchrana v košíku.../ David při vyvolení a pomazání za krále i v boji s Golijášem byl „mladíček“, chlapec /viz 1S 16,11n a 17,33.42.56/. O proroku Samuelovi se dovídáme, když byl ještě v těle své maminky Chany, a potom, když byl malý chlapec. - Když se posuneme do NZ času, o Janu Křtiteli i o Pánu Ježíši se v evangeliích píše ještě před jejich početím. Známe i dramatické události jejich narození a z Ježíšova dětství je v Bibli popsán příběh o dvanáctiletém v chrámě. Mezi těmi, kteří naslouchali slovům dospělého Pána Ježíše a chodili s ním, za ním, byly i ženy s dětmi. Ježíšův vztah k dětem (ačkoliv vlastní děti neměl) byl láskyplný, vřelý, jak jsme o tom slyšeli dnes z Mk evangelia. - Všechny děti v celém světě – všechny má Pán Ježíš rád – zazpíváme nyní ve společné písni. A protože jsme všichni – malí i velcí Božími dětmi, týká se to vlastně nás všech!